

[Aksel Larsen.]

skellige Begrundelser, enten den politiske Nødvendighed eller den økonomiske Stilling, eller hvad man nu vælger, men det ændrer jo ikke den Kendsgerning, at her byder man de arbejdsløse Forhold, som for manges Vedkommende virkelig bedst kan karakteriseres ved de Ord, der er anvendt i Henvendelsen fra de kvindelige Arbejdere i København, den Henvendelse, hvorover det ærede Medlem Hr. Rager er saa indigneret, og som siger, at det er Sulteunderstøttelse.

Det ærede Medlem Hr. Rager har ikke følt sig foranlediget til konkret at svare paa det Spørgsmaal, der blev stillet til ham ved første Behandling, om han finder, at en Understøttelse paa 11 Kr. er tilstrækkelig til, at man uden at risikere Sult kan friste Livet derfor; men gentage Paastanden om, at det er en Overdrivelse, naar de arbejdsløse siger, at det er for lidt, det kan det ærede Medlem.

De foreslaaede Ændringer er paa sin Vis særdeles interessante, de Ændringer, som kommer fra de tre Regeringspartier og er tiltraadt af Retsforbundet, fordi det i alt Fald i vort Partis Rigsdagspraksis er første Gang, en Minister er blevet vist til Rette, eller — for ikke at sige det saa stygt — at en Ministers sociale Lovforslag er blevet forbedret i Rigsdagen.

Naturligvis kan vi i den Henseende indkassere med en vis Tilfredsstillelse, at man dog har indset, at det gik ikke med saa lave Satsler paa alle Omraader, og har set, at man var nødt til paa enkelte Omraader at indføre en Forbedring. Det er netop Udtryk for, hvorledes man vurderer det Forslag, der foreligger fra Socialministeren, som jo kun kan være forelagt med Billigelse fra de to officielle Regeringspartier, men som ikke desto mindre paa dette Punkt er blevet, om end ubetydeligt, forbedret.

Til Gengæld tager man nu Pengene paa anden Maade — i alt Fald en Del af dem — derved, at man yderligere forhøjer Kontingenterne til Arbejdsløshedskasserne. Vi kommer efterhaanden ind i ret hyggelige Forhold i dette Land, hvor det eneste, man snart sagt ikke er bange for at lovgive om, er Arbejderorganisationernes Pligter, Begrænsningen af deres Rettigheder og Højden af deres Kontingenter. Vi har Lov til at staa i Organisationerne, men Staten skal for det første nok fastsætte Kontingenterne, for det andet bestemme, hvad de maa bruges til, for det tredie, hvad man ikke maa bruge en Organisation til, saa i den Hen-

seende er Loven ikke blevet bedre, men derimod værre.

Naturligvis er det heller ikke at betragte som en absolut Forbedring, at man nu gaar hen og skærer Bevillingen til Hjælpekasserne ned med en Millioner Kroner og vil have købt Oksekød for Pengene. I det hele taget er det saadan, at naar man mener, at her har Statskassen sine Penge, 2,1 Mill. Kr. i Overskud, burde man give dem til de arbejdsløse og lade dem bestemme, hvad de vil købe. Men det passer naturligvis ikke ind i det Kriseforlig, der nu igen er sluttet, i de Aftaler, der er truffet om, at man skal forsøge yderligere at sætte Priserne paa Levnedsmidler i Vejret. Naar man oven i Købet skærer denne Bevilling til Hjælpekasserne ned, er det klart, at de maa protestere, og dér kommer vi formodentlig igen ud for en moralsk Straffepræken af det ærede Medlem Hr. Rager, naar man om forhaabentlig ikke lang Tid faar omdelt vort Ændringsforslag om, at Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 12 skal udgaa.

Det ærede Medlem Hr. Rager — jeg bliver nødt til særlig at beskæftige mig med ham, fordi han følte sig forpligtet til at optræde som Ordfører for Socialdemokratiet — det kunde maaske gøres nødigt —, og fordi han fandt det nødvendigt at optræde som Agitator for Socialdemokratiets Majfest i København — det kunde maaske ogsaa gøres nødigt —, det ærede Medlem har stillet mig et Spørgsmaal, om jeg vilde garantere for, at Landstinget vilde vedtage Lovforslaget, hvis de Ændringer, det kommunistiske Parti har stillet hertil, blev indføjet i det; hvis jeg vilde overtage Garantien for, at Landstinget saa vedtog Forslaget, vilde han stemme derfor — jeg forstod det saaledes; det var noget nær, om end ikke saa tydeligt, det, han sagde her fra Talerstolen.

Jeg skal dertil sige, at det tilkommer under ingen Omstændigheder mig eller det kommunistiske Parti at garantere for, hvad Landstinget vil gøre i Tilfælde af, at det ærede Medlem Hr. Rager stemmer saadan eller saadan, og det er i alt Fald et højest mærkeligt Spørgsmaal fra en Repræsentant for et Regeringsparti, om det kommunistiske Parti vil overtage Garantien for, hvad der skal ske i et af Rigsdagens to Ting.

En Ting er givet: Hvis Socialdemokratiet og det radikale Venstre stemmer for vore Ændringsforslag og tager Konsekvenserne, er der ingen Tvivl om, at saa skal de Ændringer ogsaa nok blive godkendt bl. a. af Venstre og Landstinget. Men vi